

Διάκριση (Όσιος Μακάριος της Όπτινα)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 12 Αυγούστου, 2019

Επίτρεψέ μου να μην αναφερθώ άλλο στο παρελθόν, αλλά να σταθώ σε ό,τι θα μπορέσει ν' αποβεί χρήσιμο και ωφέλιμο για το μέλλον.

Σύμφωνα με τη διδασκαλία των αγίων Πατέρων, **κάθε εντύπωση, κάθε εικόνα, κάθε λογισμός που έρχεται στην περιοχή της καρδιάς και τη γεμίζει με μεγάλη ταραχή, ασφαλώς προέρχεται από το χώρο των παθών. Γι' αυτό δεν πρέπει ν' ακολουθούμε τις παρορμήσεις της καρδιάς αμέσως, αλλά μόνο μετά από προσεκτική αυτοεξέταση και έντονη προσευχή.** Ο Θεός να μας φυλάξει από καρδιά τυφλωμένη! Γιατί είναι πια πασίγνωστο, ότι τα πάθη τυφλώνουν την καρδιά και σκοτίζουν το λαμπερό ήλιο της διάνοιας, που όλοι μας πρέπει, με σκληρή προσπάθεια, ν' ατενίζουμε πάντοτε.

Τελικά η ατέλειωτη νύχτα πέρασε. Στην καρδιά σου ο ήλιος λάμπει ολόλαμπρος και στο νου σου ο αέρας είναι γλυκός και καθαρός. Γλυκύτερος και καθαρότερος από ποτέ άλλοτε. Δόξα τω Θεώ! Είναι ολοφάνερη η επέμβαση της χάριτός Του. Όμως, από μια άποψη, η τωρινή κατάστασή σου είναι ο καρπός των πικρών δοκιμασιών σου. Καθώς λέει ο **[άγιος Μάρκος ο ασκητής, πίσω από τις ακούσιες θλίψεις είναι κρυμμένο το έλεος του Θεού.](#)**

Πρόσεξε όμως, γιατί η έντονη τάση για προσευχή που έχεις τώρα, είναι κι αυτή μια δοκιμασία από τα δεξιά. Αν επιτρέψεις στον εαυτό σου να βυθιστεί στην απόλαυση, στην αυτοϊκανοποίηση, τότε ένα σύννεφο πνευματικού σκοταδιού, πυκνότερο από το προηγούμενο, θα έρθει και θα σε τυλίξει. Στο δρόμο που περπατούμε, αυτό είναι αναπόφευκτο: **Η ικανοποίηση για ένα πνευματικό κατόρθωμα μας οδηγεί ανεπαίσθητα -αλλά γοργά και σίγουρα- στα δίχτυα της μεγάλης παγίδας, που λέγεται έπαρση.** Τότε είναι που ταπειωνόμαστε για τα καλά! Και δίκαια. Γιατί έχουμε πια αποδειχθεί **ανίκανοι να δεχθούμε με ταπεινή ευγνωμοσύνη τη χάρη, που πλούσια και γενναιόδωρα μας έστειλε ο Θεός.**

Με τις ταπεινώσεις και τους εξευτελισμούς η έπαρση ξεριζώνεται αποτελεσματικά. Μέχρι να συμβεί αυτό, το οικοδόμημα των αρετών που δήθεν αποκτούμε, και κάποτε μάλιστα με πολύ κόπο, θεμελιώνεται στην άμμο. Χρειάζεται πολύ χρόνο και απαιτεί μεγάλο κόπο για να θεμελιωθεί αυτό το οικοδόμημα πάνω στην πέτρα, όπου η τέχνη της προσευχής θα ευδοκιμεί με σταθερότητα και ασφάλεια.

Ο αγώνας για την πνευματική πρόοδο δεν είναι δυνατό να οδηγήσει την ψυχή μας μόνο στο ανθισμένο λιβάδι της ευφροσύνης και της παρηγορίας, και να την αφήσει μόνιμα εκεί. Αναπόφευκτα, αργά ή γρήγορα, θα την οδηγήσει και στο δρόμο του σταυρού. Γιατί, σηκώνοντας τον πνευματικό σταυρό μας, το σταυρό των θλίψεων και των πειρασμών, διδασκόμαστε την υπομονή και την υποταγή στο θέλημα του Κυρίου. Με κάθε θλίψη, λέει κάποιος άγιος, ελέγχεται η κλίση του θελήματός μας, αν κλίνει προς τα δεξιά ή προς τ' αριστερά. Έτσι μπορούμε ν' ανιχνεύσουμε τα κρυφά πονηρά μας θελήματα και να τα πατάξουμε. Γι' αυτό κάθε θλίψη μοιάζει με παζάρι: Εκείνος που ξέρει να εμπορεύεται, κερδίζει πολλά. Εκείνος που δεν ξέρει, ζημιώνεται.

Πρέπει λοιπόν να το γνωρίζεις από τώρα καθαρά, πως οι πνευματικές παρηγορίες συνοδεύονται πάντοτε από ένα πνευματικό Γολγοθά.

(Όσιος Μακάριος της Όπτινα, "[Πνευματικές νουθεσίες](#)", [Ιερά Μονή Παρακλήτου](#))

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr)